
JORDI PEIX I MASSIP: EL LLEGAT ESCRIT DEL SEU PENSAMENT

Germani Rincón

Economista

REBUT: 9 de desembre de 2014 - ACCEPTAT: 9 de desembre de 2014

RESUM

L'article destaca la personalitat polièdrica de Jordi Peix i el seu exhaustiu coneixement de la temàtica agrària. La seva influència en la política agrària catalana entre el 1978 i el 2000. La seva darrera etapa comença el 2006 amb l'obertura del blog Agricultura de Catalunya, finestra digital de l'agricultura catalana que els seus hereus han de mantenir viva.

PARAULES CLAU: política agrària catalana, *Quaderns Agraris*, agricultura catalana, blog.

JORDI PEIX I MASSIP: EL LEGADO ESCRITO DE SU PENSAMIENTO

RESUMEN

El artículo destaca la personalidad poliédrica de Jordi Peix y su exhaustivo conocimiento de la temática agraria. Su influencia en la política agraria catalana entre 1976 y 2000. Su última etapa comienza el año 2006 con la obertura del blog Agricultura de Catalunya, ventana digital de la agricultura catalana que sus herederos han de mantener viva.

PALABRAS CLAVE: política agraria catalana, *Quaderns Agraris*, agricultura catalana, blog.

Correspondència: Germani Rincón. A/e: grincon@gencat.cat.

JORDI PEIX I MASSIP: THE WRITTEN LEGACY OF HIS THOUGHT

ABSTRACT

This article highlights the multifaceted personality of Jordi Peix and his vast knowledge of agricultural issues; his influence on the Catalan agricultural policy between 1976 and 2000; and his final stage, which began in 2006 with the opening of the blog “Agriculture in Catalonia”, a digital window on Catalan agriculture that his heirs should endeavour to keep alive.

KEYWORDS: Catalan agricultural policy, *Quaderns Agraris*, Catalan agriculture, blog.

Com ha quedat palès en els dos homenatges que se li han fet fins ara, en Jordi Peix era un home polièdric que es movia i desenvolupava la seva personalitat en diversos cercles (o galàxies com diu Jordi Romeva). La vessant escrita n'era una més i probablement la menys productiva. Estic segura que preferia confrontar les seves idees més en el cara a cara amb els interlocutors, cosa que li permetia a l'hora d'exposar-les, verificar-les i, si calia, canviar-les (poques vegades, crec). I encara més, preferia per damunt de tot posar-les en pràctica i per això la seva llarguíssima etapa en l'Administració catalana va ser molt més fructífera que l'escripta. Jo, igual que Montserrat Domènech (cap del Servei de Qualitat del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, DAAM, que va compartir una bona part del seu període professional sota les seves ordres), considero que una bona part de la política agrària (amb majúscules i amb minúscules) feta per l'Administració catalana des de l'any 1978 i fins a l'any 2000 es deu a la iniciativa directa o indirecta d'aquest singular amic.

Però també va deixar escrits un bon grapat d'articles (la majoria dels quals a les revistes de la Institució Catalana d'Estudis Agraris, ICEA) i un llibre (vegeu l'annex: «Recull de l'obra escrita de Jordi Peix»). Aquest llibre (*L'explotació pagesa a Catalunya*, Barcelona, 1979) escrit juntament amb el primer cap del Gabinet Tècnic que vaig tenir a l'Administració, Alexandre Checchi, va ser manual per als tècnics que reeixien al Gabinet Tècnic i suposo que també va ser manual per a altres centres docents, com l'Escola d'Agricultura.

El gruix dels seus articles els publicà a *Quaderns Agraris* i a *Dossiers Agraris*, les revistes de la ICEA. Un total de tres articles els va dedicar al medi natural, dos dels quals més generalistes que fan referència als incendis forestals i un a la política forestal catalana, un tema que el preocupava especialment i que va acabar posant fi a la seva etapa com a director general del Medi Natural (per fer seves les tesis dels agents rurals quant a l'origen dels

incendis —en desacord amb l'Administració catalana i amb l'antiga FEC-SA— i que deu anys més tard corroboraria la justícia). Però també altres articles van copsar la visió exhaustiva que tenia de l'agricultura catalana en el seu conjunt o del seu futur com «L'agricultura catalana: vint anys després. 1977-1997» i «Perspectives del futur del sector agrari». Una visió i un coneixement que li van permetre coordinar i redactar pràcticament en solitari el *Llibre blanc del sector agrari* (2001), amb la valuosa participació d'alguns funcionaris. Malauradament, les seves conclusions i propostes d'actuació no van ser portades a terme totalment.

Finalment volia destacar un altre treball i escrit poc conegut com va ser el *Pla estratègic de caça* (2003) encarregat pel Departament de Medi Ambient. La publicació posterior de la Llei no es podia fer sense el lideratge d'un home com ell amb amplis coneixements del medi i dels homes que l'havien de fer seva.

La darrera etapa o fase comença l'any 2006 amb l'obertura del blog: Agricultura de Catalunya (<http://agriculturadecatalunya.blogspot.com.es>). El blog suposava l'obertura de la finestra virtual en la qual deixar paleses i escrites les seves idees. Des del 2006 fins al mes de juny del 2014 es van publicar 130 articles, la majoria redactats per en Jordi Peix, tot i que va convidar altres a escriure-hi (com el conseller Joaquim Llena, l'any 2009, entorn de la creació de l'Observatori Agroalimentari de Preus) amb la idea que fos un espai plural d'idees. Un nombre important d'articles, tot i que des l'any 2011 fins al maig del 2014 va estar pràcticament inactiu, per motius de salut. El seu primer article era un poema extret d'un manual d'agricultura del segle XVII i el seu darrer un article sobre la presentació del llibre *Vins i licors de Reus, l'elixir dels déus*. Els articles, com no podia ser d'altra manera, tenen una temàtica (etiquetes) diversa atesos els coneixements d'en Jordi Peix plurals, exhaustius i profunds de la temàtica agrària: economia agrària (un 23 %), agroenergia i agricultura general (10 %), banc d'aliments, canvi climàtic, llibres, regadius, agricultura periurbana, etc.

Voldria fer esment d'un d'aquests articles que il·lustra la seva concepció del blog. És un article escrit en castellà i en francès (els altres gairebé són tots en català): «En temps de crisi els països europeus han de ser exemples de solidaritat» (francès i castellà), a la tardor del 2011, que reflecteix el seu desig d'escampar la idea en contra de l'intent d'alguns països del nord d'Europa de finalitzar amb l'ajut alimentari, base de l'aprovisionament dels bancs d'aliments. Per descomptat no va ser l'única acció (ni la més important) a favor del manteniment d'aquesta despesa comunitària, ja que estic segura que va trucar a totes les portes possibles, però sí que segurament la finestra digital li permetia adreçar-se a un públic més ampli.

Aquesta finestra digital la va llegar a quatre administradors per tal de mantenir-la viva i en «ebullició». Aquests administradors, entre els quals em trobo, volem que aquesta finestra continuï sent aquell lloc plural en ebulli-

G. Rincón

ció tal com ell la va concebre i per tant convidem a tothom a afegir-s'hi i trametre'ns els seus articles perquè els publiquem. I en definitiva volem «no parar», tal com ens va aconsellar quan ens traspassava el seu blog.

Amic Jordi, mantindrem viu el teu blog.